

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 131/2013
30.05.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, одлучујући по захтеву В.Ј. из Р., поднетом преко пуномоћника Г.П., адвоката из Р., за преиспитивање судске одлуке – решења Управног суда I-2 Уи 139/11 од 07.02.2013. године, уз учешће противне странке Ш.о. С.ш. Н.Т. из Л., у предмету разрешења дужности директора, у нејавној седници већа одржаној дана 30.05.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се УВАЖАВА, УКИДА решење Управног суда I-2 Уи 139/11 од 07.02.2013. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним решењем одбијен је захтев В.Ј. за доношење решења у извршењу пресуде Управног суда I-1 У 30779/10 од 28.07.2011. године, којом је уважена његова тужба и поништена одлука Ш.о. т.ш. Н.Т. у Л. број 611-570 од 16.11.2010. године, којом је разрешен дужности директора те школе са 12.11.2010. године.

Против наведеног решења подносилац је дана 04.04.2013. године поднео захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке. У захтеву истиче да је пресудом Управног суда од 28.07.2011. године уважена његова тужба и поништена одлука Ш.о. т.ш. Н.Т. у Л. од 16.11.2010. године, па како тужена школа није поступила по наведеној пресуди, подносилац се обратио Управном суду са захтевом да суд затражи од исте објашњење за непоступање по пресуди. Указује да је тек 01.11.2011. године Ш.о. донео оспорену одлуку, али не у складу са правним схватањем и примедбама суда изнетим у пресуди од 28.07.2011. године. Затим, наводи да је решењем Управног суда од 18.11.2011. године наложено подносиоцу овог захтева да се у року од 15 дана изјасни да ли је задовољан накнадно донетом одлуком, а ако није суд ће такав поднесак са изјавом третирајући као тужбу и наставити поступак. Наглашава да се својим поднеском од 01.12.2011. године изјаснио да није задовољан, али суд није наставио поступак, већ је побијаним решењем одбио његов захтев за извршење пресуде од 28.07.2011. године. Сматра да је побијано решење донето уз повреду правила поступка и материјалног права и да је Управни суд морао да поступи сходно одредбама чланова 70. и 71. ст. 3. и 4. Закона о управним споровима. Предлаже да Врховни касациони суд уважи захтев и укине побијано решење. У одговору на захтев противна странка указује да је тужена Т.ш. Н.Т. променила назив у С.ш. Н.Т. у Л. Сматра да је побијано решење Управног суда правилно и да је Ш.о. при доношењу оспорене одлуке поступио у складу са законом и налогом суда из пресуде од 28.07.2011. године, па предлаже да суд захтев одбије.

У поступку претходног испитивања захтева Врховни касациони суд је нашао да је подносилац правно средство погрешно означио и поднео као захтев за ванредно преиспитивање судске одлуке. Наиме, тај захтев се могао поднети против одлуке окружног суда и био је прописан одредбама члана 18. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ" 46/96), који је престао да важи дана 30.12.2009. године, односно даном ступања на снагу Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" 111/09), а који у члану 77. став 1. само одређује да ће се поступци по тужбама поднетим до 30.12.2009. године окончати пред Управним судом по правилима поступка која су важила до наведеног датума. Према томе, од дана ступања на снагу новог Закона о управним споровима прописана ванредна правна средства против правноснажних одлука Управног суда су захтев за преиспитивање судске одлуке и понављање поступка, због чега је Врховни касациони суд дозвољеност захтева оценио према овом закону који је на снази у време његовог подношења и нашао да је захтев дозвољен и основан.

Према образложењу побијаног решења, донета је одлука као у диспозитиву јер је Управни суд нашао да је захтев В.Ј. за доношење управног акта у извршењу пресуде тог суда I-1 У 30779/10 од 28.07.2011. године неоснован, будући да је такав акт донет под бројем 611-603 дана 01.11.2011. године.

Оцењујући законитост побијаног решења Врховни касациони суд налази да су основани наводи захтева да су побијаним решењем повређена правила поступка. Ово стога што из списка као неспорно произлази да је В.Ј. поднео захтев Управном суду за доношење решења у извршењу пресуде тог суда I-1 У

30779/10 од 28.07.2011. године и да је поступајући по том захтеву Управни суд затражио од Ш.о. Т.ш. Н.Т. у Л. да достави обавештење о разлозима недоношења управног акта, па је Ш.о. својим дописом обавестио суд да је поступио по пресуди и на седници од 25.10.2011. године донео одлуку. Из списка даље произлази да је решењем Управног суда I-4 Уи 139/11 од 18.11.2011. године наложено Ј.В. да се изјасни да ли је задовољан накнадно донетом одлуком, уз напомену да ће ако изјави да није задовољан суд тај поднесак третирати као тужбу против накнадно донетог акта и наставити поступак. Ј.В. се у свом поднеску, достављеном Управном суду 05.12.2011. године, изјаснио да није задовољан и да суд тај поднесак третира као тужбу против накнадно донете одлуке.

Одредбом члана 29. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ако тужени у току судског поступка донесе други акт којим се мења или поништава управни акт против којег је управни спор покренут, као и ако у случају из члана 19. овог закона накнадно донесе првостепени, односно другостепени управни акт, тај орган ће, поред тужиоца, истовремено извести и суд. Ставом 2. истог члана закона је прописано да ће у случају из става 1. овог члана суд позвати тужиоца да у року од 15 дана од дана пријема позива достави суду писану изјаву о томе да ли је накнадно донетим актом задовољан или остаје при тужби и у ком обиму, односно да ли тужбу проширује и на нови акт, а ставом 4. истог члана овог закона је прописано да ако тужилац изјави да новим актом није задовољан, суд ће наставити поступак.

Како је решењем Управног суда I-4 Уи 139/11 од 18.11.2011. године, у смислу наведене законске одредбе, наложено подносиоцу овог захтева да се изјасни да ли је задовољан новодонетим актом и како се он у свом поднеску изјаснио да није задовољан, по налажењу Врховног касационог суда, поступак је требало наставити и оценити законитост новодонетог акта. Притом, по оцени овог суда, на ову законску обавезу Управног суда није од утицаја чињеница да је поступак инициран захтевом за извршење пресуде, поднетим на основу члана 71. Закона о управним споровима јер је у извршењу пресуде тужени орган донео управни акт, којим тужилац није задовољан, па се сходно члану 29. Закона о управним споровима његово изјашњење сматра тужбом у управном спору.

Са изнетих разлога, налазећи да је побијаним решењем повређен закон на штету подносиоца, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 55. став 3. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву и предмет вратио Управном суду који је дужан да расправи питања на која му је указано овом пресудом.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 30.05.2013. године, Узп 131/2013

Записничар,

Гордана Богдановић, с.р

Председник већа - судија

Снежана Живковић, с.р.